

173

22. sept.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Siglufjarðarkaupstað.

I. KAFLI**Takmörkun hafnarinnar.****1. gr.**

Siglufjarðarhöfn tekur yfir Siglufjörð innan línu, sem hugsast dregin úr Siglunestá í Djúpavog norðan Landsenda.

II. KAFLI**Stjórn hafnarinnar.****2. gr.**

Bæjarstjórn Siglufjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirstjórn stjórnarráðsins.

Hafnarnefndin hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningshald fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjórn velur hafnarvörð eftir tillögum hafnarnefndar.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarvörður í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar, og setur þeim erindisbréf, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI**Um almenna reglu.****5. gr.**

Hafnarvörður sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar.

Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna er hafnarnefnd setur til að halda reglu. Þykir einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framin.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu.

Áliti hafnarvörður, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar 173
vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar var- 22. sept
úðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þetta gömul skip, eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarvarðar, og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

9. gr.

Ekki má kasta úthyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Í lögsagnarumdæmi Siglufjarðar má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki við höfnina, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

Nú hafa bryggjur brotnað, og er þá bryggjueiganda skylt, ef hann ætlar að byggja upp bryggjuna, að byggja hana svo trausta, að hafnarnefnd telji hana hæfa. Að öðrum kosti ber eiganda að taka burt allar eftirstöðvar af bryggjunni, draga upp alla staura og hreinsa til, svo að enginn hætta geti stafað af brotum á bryggjusvæðinu. Sé þetta ekki gert innan hæfilegs frests, er hafnarnefnd ákveður, er henni heimilt að láta gera það á kostnað eiganda, og má taka þann kostnað lögtaki. Hafnarnefndin getur og krafizt þess, að allar bryggjur séu gerðar á þann hátt, að hætta geti ekki af þeim stafað, t. d. getur hún heimtað, að þiljur á bryggjum séu gerðar úr flekum, er taka megi af þegar þörf gerist. Bryggjueigandi ber alla ábyrgð á skaða þeim, sem brot úr bryggju hans kunna að valda á eignum annarra manna.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar eða starfsmanna hafnarinnar um hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjunum, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum og bátum má ekki leggja svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina, og má því ekki leggja neinu skipi nær bryggjum austan á eyrinni en svo, að á daginn liggja þau austan innsiglingarmerkjanna, sem eru merkjastaur á Leirunni í Leiruvita. Að nóttu til skulu þau liggja í grænu ljósi sama vita. Ekkert skip má leggjast á innri höfnina nema með sérstöku leyfi hafnarvarða og eftir þeirra tilvísun í hvert sinn, og skulu þau skip greiða 10 aura aukagjald af hverri nettó smálest.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumans eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

11. gr.

Í sérhverju skipi að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauis í lægi á höfninni, skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

173

22. sept.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpana. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

13. gr.

Gufuskip og önnur vélaskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hætta af því.

Sýlt er skipum að sigla með hægri ferð innan bauju á Hvanneyrarrífi.

Ekki má hleyva vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. Kostnaðinn má taka lögtaki.

V. KAFLI

Notkun hafnarbryggjunnar.

15. gr.

Venjulega skal heimila skipum að leggjast að bryggju hafnarinnar, í þeirri röð, er þau koma til hafnarinnar. Þó skal farþegaskipum, sem sigla eftir fyrirfram auglýstum ferðaáætlunum, og flytja póst, leyft að leggja að bryggju þó önnur skip liggja þar fyrir, og skulu þau þá víkja, sé það nauðsynlegt að dómi hafnarvarðar.

Sé fermingu eða affermingu skipa eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að dómi hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðru skipi, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarvörður vísað skipi frá bryggju, áliti hann það nauðsynlegt veðurs vegna. Verði ágreiningur, ræður hafnarvörður hvar, og í hvaða röð skip koma að bryggju.

Hafnarnefnd er heimilt að ákveða, að ekkert vöruflutningaskip, að undanskildum farþegaskipum, sem sigla eftir fyrirfram auglýstum og ákveðnum ferðaáætlunum, megi sigla að bryggjum hafnarinnar og innan hafnarbryggju nema eftir leiðsögn frá höfninni. Sama gildir um erlend fiskiskip.

Leiðsögugjald slíkra skipa skal þá vera sem hér segir:

Fyrir skip allt að 1000 rúmlestir		kr. 25.00
— — 1000—2000	—	— 35.00
— — yfir 2000	—	— 50.00

Leiðsögugjald þetta rennur í hafnarsjóð.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma og afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bólvirkis bryggjunnar eða bátanna, svo að

ekkert falli fyrir borð. Sé þess eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz 173
bætt hefur verið úr því, sem áfátt er. 22. sept.

Kjölfestu má ekki láta annars staðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar sem hafnarvörður vísar til.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið; farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiða allan kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá afgreiðslumanni og eiganda skips.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burtu muni og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

VI. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

20. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi, og skal eigandi láta taka skipið upp, ef það sekkur, eða láta sprengja það sundur eða taka af grunni, svo að það skemmi eigi höfnina. Sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frest, getur hafnarnefndin látið gera það á kostnað eigenda. Slíkan kostnað má taka lögtaki. Vanræksla á að hlýða skipun hafnarnefndar í þessum efnum er enn fremur brot á hafnarreglugerðinni. Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvillhallra manna, er útnefndir séu af hafnarnefnd, að skip hans sé svo þétt, að ekki stafi nein hætta af, hvað leka snertir, þó að það sé mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn séu í því á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum. Skytt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess.

Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

21. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni á viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lægi á höfninni.

VII. KAFLI

Um lestagjald og ljósgjald.

22. gr.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna á Siglufirði og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 50 aura fyrir hverja smálest.
- b. Innland fiskiskip greiða 30 aura fyrir hverja smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 8 krónur.
- c. Öll önnur skip, sem koma til hafnar, nema herskip, varðskip, björgunarskip,

173
22. sept.

skemmtiferðaskip, skip sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna og skip, sem leita til hafnar vegna sjóttjóns, er sannast í sjóprófi, skulu greiða 50 aura í lestagjald fyrir hverja smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar, þó aldrei minna en kr. 12.00. Strandferðaskip ríkisins greiði þó einungis 20 aura fyrir hverja nettó smálest, og skip Eimskipafélags Íslands 45 aura fyrir hverja nettó smálest, hvort tveggja án viðbótargjalds.

- d. Af íslenskum geymsluskrokkum og veiðiskipum, þar sem unnið er úr sjófangi, t. d. síldarsöltun og bræðsluskipum, skal gjalda aukagjald 75 aura af hverri smálest. Sama aukagjald skal gjalda af íslenskum skipum, sem á höfninni safna í sig síld, sem ætluð er til bræðslu, og af íslenskum dráttarskipum slíkra skipa. Erlend skip (ef leyft yrði að safna í sig síld til verksmiðjuíðnaðar), svo og dráttarskip slíkra skipa, greiði þrefalt aukagjald.

23. gr.

Ef flutningaskip liggur lengur á höfninni en 6 daga, skal það greiða lestagjald að nýju fyrir hverja 6 daga eða brot úr þeim. Þó skulu flutningskip, sem bíða eftir síldarfarmi, og búsettur maður, eða maður sem á síldarstöð í kaupstaðnum, hefur á leigu eða á, ekki greiða gjaldið fyrr en eftir 10 daga.

Nú er skip veðurteppt, og telst sá tími ekki með.

24. gr.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, að báðum dögum meðtöldum, og hafnargjald greiða samkvæmt hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósgjald sem hér segir:

- a. Skip, sem getið er um í 22. gr. a., greiði 10 kr. á ári.
b. Skip, sem getið er um í 22. gr. b., skulu greiða í hvert skipti er þau koma til hafnar, gjald af nettó smálest, sem hér segir:

Skip allt að 20 smálestir	kr. 3.00
Skip, 20 smálestir og þar yfir	— 4.00

- c. Önnur skip greiða sem hér segir:

Skip undir 100 smálestir	— 5.00
Skip frá 100—200 smálestir	— 10.00
Skip yfir 200 smálestir	— 30.00

Þó greiða farþegaskip yfir 200 smálestir 1 eyri af smálest í hvert skipti.

25. gr.

Bátar allt að 12 smálestir brúttó, greiði sem hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald kr. 2.00, en bátar frá 12—25 smálestir brúttó greiði kr. 3.00 í hvert skipti, sem þeir leita hafnar.

Vélbátar, 5 smálestir og minni, sem heima eiga á Siglufirði, greiði kr. 5.00 árlegt gjald.

26. gr.

Innlend skip, sem lagt er í vetrarlægi á höfninni, greiði 25 aura fyrir hverja smálest á ári. Útlend skip greiði 1 kr. fyrir hverja smálest á mánuði.

VIII. KAFLI

Um bryggjugjald.

- a. Gjald af bryggjum hafnarsjóðs: 27. gr.

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju, eða við skip, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald, 12 aura af nettósmálest skipisins. Hálf smálest reiknast sem heil, en minna broti sé sleppt.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta úr hálfum sólarhring, sama af smálest, þó aldrei minna en 6 krónur. **173**

22. sept.

Varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

b. Gjald af bryggjum einstakra manna:

Bryggjueigendur greiða ekkert gjald af fiskiskipum.

Flutningaskip greiði hálf bryggjugjald.

Skipstjóri skips, sem fer frá bryggju án þess að greiða bryggjugjald, er sekur um brot á hafnarreglugerðinni.

IX. KAFLI

Um vörugjald.

28. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar segir.

Vörugjaldið greiðist, hvort sem vörunum er skipað á land eða í skip á Siglu-fjarðarhöfn.

29. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert gjald.

30. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

a. Umbúðir, sem endursendar eru.

b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.

c. Póstflutningur og farangur ferðamanna.

d. Vörur, sem eru úr herskipi eða í herskip.

31. gr.

Vörugjald skal reikna eftir tölu, máli eða þyngd með umbúðum. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds og skal skipstjóra eða afgreiðslumanni skylt að láta gjaldkera í té eftirrit af farmskrá. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki gjaldkera ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn við rannsóknina, ella hafnarsjóður. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið af þeirri sendingu eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Lægsta gjald af hverri sendingu er 50 aurar.

32. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur, og gjald greiðast eins og þar segir:

Ef vafi leikur á því í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar bæjarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

33. gr.

Vörugjaldsskrá.

1. flokkur: Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg:

Kol, salt, sement, korn og mjölvara, sykur (annar en strásykur), kartöflur

173
22. sept.

- og annar garðávöxtur, rófur, kálmeti og þess háttar, saltfiskur, síldarmjöl, fiski-
mjöl og lýsi.
2. flokkur: Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:
Alls konar óunnið járn, eldfastur steinn og leir, eldavélar, þvottapottar með
eldstó, miðstöðvarefni, járnþípur, bárujárn, saumur, timbur (sem reiknað er
eftir þyngd), gólf- og veggflisar, blý, vír, vírnet, akkeri, kaðlar, kitti, menja,
þakpappi, vélar, varahlutar til véla, heyrinnuvélar, plógar, herfi, fóðurbætir,
kalk, tilbúinn áburður, gærur, skinn, ull, svo og aðrar vörur, sem ekki eru á
öðrum stað taldar upp í skrá þessari.
 3. flokkur: Gjald 80 aurar af hverjum 100 kg:
Olía, benzín, feiti, smjörliki, bifreiðar, strigapokar, hessían, tvistur, garn,
línur og önglar, freðsild.
 4. flokkur: Gjald 20 aurar af hverjum 10 kg:
Stráskykur, málningarvörur og efni til málunar, lakk, lím, gibs, veggfóður,
essensar, sýrur, kork- og korkvörur, brauðvörur, kex, linoleum, gúmmí- og
gúmmívörur, pappír og pappírsvörur, bækur, blek, oliufatnaður, útgerðarvörur,
svo sem net, nætur, bátar o. fl. þess háttar.
 5. flokkur: Gjald 40 aurar af hverjum 10 kg:
Hvers konar krydd, niðursuðuvörur, blikkvörur, hjólhestar, varahlutir til
þeirra, tin, zink og þess háttar, ger og efni í það, verkfæri alls konar, s. s.
smíðatól, skóflur, hakar o. þ. h., þrjónavörur, saumavélar, skilvindur, smá iðn-
aðarvélar o. þ. h., hreinslætisvörur s. s. þvottaefni, sódi, sápur, skó-, gólf- og
húsgagnáburður, gólfklútar, glervörur, ölgerðarvörur og hráefni til ölgerðar,
burstavörur, smá járnvörur svo sem skrár, lamir, lykklar o. þ. h., eldhúshöld,
barnavagnar, leður, leðurvörur, ávextir, bökunarvörur, lyfjavörur, kaffi, kaffi-
bætir.
 6. flokkur: Gjald 100 aurar af hverjum 10 kg:
Rafmagsvörur og áhöld, ljósmyndavörur, viðtæki, eldspýtur, smá hljóð-
færi, hljómvélaplötur, skrifstofuáhöld, vefnaðarvörur, skófatnaður úr öðru en
gúmmí, almennur hvers konar fatnaður, klukkur, mælar, símar, sportvörur,
skot, skotfæri, sprengiefni, sælgæti, súkkulaði, kakóduft, te, húsgögn, dívanar
og efni til bólstrunar, peningaskápar, jólatré, leikföng, sýnishorn og þess háttar.
 7. flokkur: Gjald 150 aurar fyrir hver 10 kg:
Tóbaksvörur, tóbak, vín og spíritus, ilmvoðn og aðrar snyrtivörur.
 8. flokkur: Gjald 20 aurar fyrir hvert stykki:
Tómar tunnur og föt, uppsett og óuppsett.
 9. flokkur: Gjald 10 aurar af hverju teningsfeti:
Trjávörur og allar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.
 10. flokkur: Gjald 50 aurar fyrir hverja tunnu:
Kverkuð og hausskorin saltsild og matjessild.
 11. flokkur: Gjald 75 aurar fyrir hverja tunnu:
Öll önnur síld.
 12. flokkur: 30 aurar fyrir hvert mál:
Öll síld í bræðslu, sem flutt er á land innan hafnarsvæðis Siglufjarðar-
kaupstaðar eða í skip á höfninni eða annars staðar innan lögsagnarumdæmis
kaupstaðarins.
 13. flokkur: Gjald 400 aurar fyrir hvert stykki:
Nautgripir, sauðkindur, hestar, geitur, loðdýr.
 14. flokkur: Gjald 3 aurar fyrir hver 500 kg:
Allur fiskur upp úr sjó, slægður eða óslægður, sem er skipað upp í höfn-
inni. Enn fremur 20 aurar fyrir hver 100 kg af nýrri síld, sem skipað er upp í
höfninni til söltunar eða frystingar.

15. flokkur: Gjald 450 aurar fyrir hvert tonn:

Brennsluolia (fuelolia). — Gjald þessa flokks innheimtist án viðauka.

173

22. sept.

34. gr.

Viðtakandi greiðir vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Skipstjóri, formaður báts og afgreiðslumaður skips ber ábyrgð á, að vörugjalds-skyldar vörur séu ekki afhentar, fyrr en vörugjaldið er greitt, og hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum unz vörugjaldið er að fullu greitt, og í skipi unz hafnargjald er greitt. Ef út af bregður, er það brot á hafnarreglugerðinni.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

35. gr.

Bæjarstjórn ræður hafnargjaldkera eftir tillögum hafnarnefndar. Hann sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

36. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu hafnargjaldanna og má taka gjöldin lögtaki hjá skipstjóra, útgerðarmanni eða formanni skips. Ef enginn formaður eða skipstjóri er á fleytunni eða ef eigi næst í hann, ber eigandi hennar ábyrgð á greiðslu gjaldanna, og má taka gjöldin lögtaki hjá honum. Hafnargjöld hvila sem lögveð á skipunum.

Gjöldin skulu greidd í hvert skipti, sem skip hafna sig á höfninni eða leggjast við bryggju, þó getur gjaldkeri leyft skipum, sem stunda veiðar frá Siglufirði að borga öll gjöldin í einu, áður en þau fara, og ber þeim að semja um það við gjaldkera fyrirfram.

Nú hefur lögreglustjóri tekið skipsskjöl í sínar vörzlur til tryggingar greiðslu lögmætra gjalda í rikissjóð og er honum þá óheimilt að láta skjölin af hendi nema sýnd sé kvittun frá gjaldkera hafnarsjóðs Siglufjarðar, er sýni að öll gjöld skips til hafnarsjóðs hafi verið að fullu greidd.

Skipstjóri, sem fer í óleyfi út af höfninni, án þess að borga lögmæt hafnargjöld og án þess að skilja eftir skipsskjölin hjá gjaldkera, hefur gert sig sekan um brot á reglugerð þessari, og fer um það brot sem önnur brot á reglugerðinni.

Nú fer skip burt af höfninni í óleyfi, án þess að greiða lögmæt hafnargjöld, og ágreiningur rís síðar um, hve oft skipið hafi hafnað sig á höfninni, og skal þá farið eftir skýrslu hafnarvarðar um það efni.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

37. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

38. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um langan tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

173

22. sept.

Nú segir gjaldandi rangt til um vörumagn, enda sé ekki um að kenna afsakanlegu gáleysi, og skal þá greiða ferfalt vörugjald og sekt, fyrir brot á hafnarreglugerðinni, nema um þyngri refsingu sé að ræða að lögum.

39. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Hafnarvörður er réttur sóknaraðili skaðabótamáls, nema hafnarnefnd hafi þar á gert aðra skipun.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af 3 óvilhøllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fram fara af 5 óvilhøllum, dómkvöddum mönnum.

Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður eigi breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn. Löglega ákveðnar skaðabætur má taka lögtaki.

40. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnargjaldkeri tekur gilda. Sama gildir um skaðabótaskyld skip.

41. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er eigi á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

42. gr.

Seglfestu má hvergi taka við höfnina nema leyfi landeiganda og hafnarvarðar komi til.

Beitutaka er bönnuð innan takmarka hafnarinnar, sbr. 1. gr., enn fremur að leggja lóðir eða veiða með dragnót, nema með leyfi hafnarvarðar.

43. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum nema þyngri refsing liggji við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Siglufjarðarkaupstaðar.

44. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

45. gr.

Gjöld samkvæmt hafnarreglugerðinni innheimtast með 50% viðauka, sbr. þó 33. gr. 15. tl.

46. gr.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkv. lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 61 18. júlí 1928, ásamt síðari breytingum, nr. 73 15. ágúst 1930, nr. 95 28. júlí 1938, nr. 79 26. maí 1942, nr. 17 3. febrúar 1947, nr. 94 7. júlí 1949, nr. 201 19. desember 1949 og nr. 145 6. júlí 1950.

Samgöngumálaráðuneytið, 22. september 1950.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.